

Pondelok 22. februára 2016

Text: R 5, 1 – 5

¹A tak ospravedlnení z viery máme pokoj s Bohom skrze svojho Pána Ježiša Krista. ²Skrze Neho dostal sa nám vierou aj prístup k milosti, v ktorej stojíme. A chválime sa nádejou slávy Božej. ³No nielen to, ale sa chválime aj súženiami, lebo vieme, že súženie vedie k vytrvalosti, ⁴vytrvalosť k osvedčenosti, osvedčenosť k nádeji. ⁵A nádej nezahanbuje, lebo láska Božia je nám rozliata v srdciach skrze Ducha Svätého, ktorý je nám daný.

Piesne: ES č. 392, 223

Zamyslenie nad Božím slovom:

Každý z nás sa z času na čas niečím rád pochváli. Dôvody bývajú rôzne, rovnako ako aj to, čím sa chválime. Keď však čítame slová rímskym kresťanom, zdá sa nám, že apoštol Pavel to trochu prehnal. Veď už len to spojenie „chváliť sa súženiami“ nám vôbec nepripadá ako niečo, čo môže spolu súvisieť. Kto by sa chválil súženiami? To, čo nás bolí, väčšinou skrývame, nechceme o tom hovoriť, bojíme sa, nedôverujeme, nechceme, aby o tom ľudia vedeli... Všetko má však svoj zmysel; v týchto slovách nejde o žiadny omyl ani o nereálne očakávania. Ospravedlnení z viery, nie pre svoje skutky a zásluhy, pre pekný úsmev, ale z viery, máme pokoj s Bohom. On mení náš život. Keď vieme, čo pre nás Pán Ježiš urobil, máme dôvod ku chvále, a to nádej slávy Božej. Chválime sa nie preto, aby ostatní videli, čo sme urobili, čo máme, pretože to všetko je nič proti tomu, čo pre nás urobil Boh. Chválime sa Božou milosťou. V nej sa veriaci človek v úprimnosti dokáže chváliť aj súženiami, lebo vie, že je v Božích rukách. Dokonca súženie môže byť na svedectvo iným ľuďom a nám samým je povzbudením k vytrvalosti. No nielen to. Vytrvalosť nás vedie k osvedčenosti a osvedčenosť k nádeji. A nádej nezahanbuje, lebo láska Božia je nám rozliata v srdciach skrze Ducha Svätého. Skúsme sa i dnes v tomto pôstnom období pýtať: Verím, že som spasený len z milosti Božej? Ako sa pozerám na ľudí, udalosti a veci v mojom živote? Dokážem hovoriť aj o svojich súženiach? Dôverujem aj v skúškach svojmu Bohu? Dokážem i v spoločenstve v nádeji hovoriť o tom, čo prežívam? Apoštol spoznal, že v hriešnom človeku nie je nič, čím by sa mohol pochváliť. Všetko, čo máme, kým sme, prijali sme vierou z Božej milosti. Preto je tu ten paradox, ale iba zdanlivý. Kresťan je totiž človek, ktorý nosí v srdci nádej slávy Božej. Amen.

Modlitba:

Pane, tak radi sa niečím chválime. Odpusť nám, ak je za tým naša pýcha či predbiehanie sa jedného pred druhým. Nauč nás pokore, prosíme. Pomôž nám vidieť, že všetko, čo máme a kým sme, je darom Tvojej milosti. Ďakujeme za to, že si nás prijal za svoje deti. Pomôž nám, prosíme, aby sme sa neutápali vo svojich problémoch a bolestiach. Nauč nás hovoriť o tom, čo nás trápi, a dôverovať Ti. Prosíme, pomáhaj nám, aby sme v cirkevných zboroch tvorili úprimnú rodinu, kde i v skúškach smieme pociťovať Tvoju pomoc a oporu. Veď nás i cez boje a súženia k vytrvalosti, osvedčenosti a nádeji, ktorú máme v Tebe a ktorá nezahanbuje. Amen.

Mgr. Ján Lichanec, námestný farár v CZ ECAV Brezová pod Bradlom (MYS)